

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Varga István ügyvéd által képviselt I. rendű és II. rendű felperesnek a dr. Gamaufné dr. Kóbor Éva ügyvéd által képviselt alperes ellen közalkalmazotti jogviszony megszüntetése jogellenességének megállapítása iránt a Székesfehérvári Munkaügyi Bíróságon 3.M.101/2008. szám alatt megindított és másodfokon a Fejér Megyei Bíróság Mf.20.229/2009/4. számú ítéletével befejezett perében az említett számú másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fejér Megyei Bíróság Mf.20.229/2009/4. számú ítéletének azt a rendelkezését, amelyben a Székesfehérvári Munkaügyi Bíróság 3.M.101/2008/8. számú ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyta, hatályában fenntartja, egyebekben nem érinti.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg a felpereseknek - egyenként - 10.000 (Tízezer) forint + 2.500 (Kettőezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperesi jogelőd 1996. augusztusától állt az alperesi intézmény alkalmazásában tanár munkakörben.

Az alperes a felperesi jogelőd közalkalmazotti jogviszonyát a 2006. augusztus 23-án kelt felmentéssel 2006. szeptember 1-jétől kezdődő

felmentési idővel 2007. április 30-i hatállyal megszüntette a felperesi jogelőd nyugdíjas voltára hivatkozással.

A felperesi jogelőd keresetében a felmentés jogellenességének megállapítását és az eredeti munkakörbe történő visszahelyezés mellőzésével a Kjt. 34. § (4) bekezdése alapján tíz havi átlagkeresetnek megfelelő átalány kártérítés megfizetését kérte. Álláspontja szerint felmentése azért jogellenes, mert a munkáltatói jogkörgyakorló figyelmen kívül hagyta a választott szakszervezeti tisztsége miatti munkajogi védelmét, az intézkedést megelőzően nem szerezte be a közvetlen felsőbb szakszervezeti szerv egyetértését.

Az alperes a kereset elutasítását arra hivatkozva kérte, hogy a 2006. július 1-jétől munkába lépő új igazgatónak nem volt tudomása a munkajogi védelemről, a személyi anyagban erre vonatkozó utalás nem szerepelt, és álláspontja szerint erre a tantárgyfelosztásból sem lehetett következtetni. Ezzel szemben az Mt. 3. §-a szerinti együttműködési és tájékoztatási kötelezettség megsértését hangsúlyozta annak alapján, hogy a felperes a felmentés közlését megelőző négy szemközti megbeszélésen a munkáltatói szándék megismerését követően munkajogi védelmére nem hívta fel a figyelmet.

A jogutódként perbe lépő örökösök az örökhagyó által peresített átalány kártérítésre egyenlő arányban tartottak igényt.

A Székesfehérvári Munkaügyi Bíróság 3.M.101/2008/8. számú ítéletével kötelezte az alperest az I. és a II. rendű felperes részére egyenként 791.525 forint megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1997-től volt a P. Szakszervezete iskolai alapszervezetének titkára, ezzel összefüggésben a 2005/2006. tanévben heti 2 óra órakedvezményben részesült, további egy óra kedvezményre volt jogosult munkaközösség vezetői megbízása okán. 2006. július 1-jétől a fenntartó önkormányzat képviselő-testülete - az alperessel korábban jogviszonyban nem álló - G.-né Sz. I.-t bízta meg az iskola vezetésével. Az új intézményvezető 2006. augusztusban döntött arról, hogy a nyugdíjasnak minősülő felperesi jogelőd jogviszonyát megszünteti, erről az érintettet 2006. augusztus közepén négy szemközti megbeszélésen tájékoztatta.

Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az előzetes egyetértés beszerzése a nyugdíjasnak minősülő tisztviselő esetében sem mellőzhető, amelyet az alperes elmulasztott. Megállapította, hogy az alperesi intézményben közismert volt, hogy a felperesi jogelőd az iskolai alapszervezet titkára, de a 2005/2006. tanévben az intézményvezetésnek erről hivatalos tudomása is volt. A felperesi

jogelőd választott tisztsége miatt órakedvezményben részesült, és a vezetői ülések meghívottja volt. Az együttműködési és a tájékoztatási kötelezettség tekintetében a felperesi jogelőd vonatkozásában mulasztást nem látott megállapíthatónak, a munkajogi védelemre vonatkozó személyi dokumentáció hiányát pedig a munkáltató érdekkörében felmerülő mulasztásként értékelte. A munkaügyi bíróság a részletezettek alapján a felmentés jogellenessége jogkövetkezményeként öt havi átalány kártérítést állapított meg.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fejér Megyei Bíróság Mf.20.229/2009/4. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet a per főtárgya tekintetében - helyes indokainál fogva - helybenhagyta, míg a perköltség vonatkozásában részben megváltoztatta és a felpereseknek járó perköltség összegét leszállította.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében lényegében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsősorban a kereset elutasítását, másodsorban az átalány kártérítés egyhavi átlagkeresetre történő mérséklését kérte. Álláspontja szerint a felperesi jogelőd az Mt. 3. §-a szerinti együttműködési és tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget, amellyel összefüggésben áll, hogy a munkáltató a felsőbb szakszervezeti szerv egyetértését nem kérte ki. A néhai felperes megválasztásáról írásos tájékoztatást nem adott az alperesnek, emiatt az alperesi nyilvántartás hiányos volt, az órakedvezményből pedig a munkajogi védelemre a munkáltatói jogkörgyakorlónak nem kellett következtetnie, mivel az más indokkal is megilletteheti a közalkalmazottat. Felperes felismerte, hogy az új intézményvezetőnek nincs tudomása a szakszervezeti tisztségéről, erről mégsem tájékoztatta, tehát a felmentést megelőzően rosszhiszeműen járt el. Kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakat nem vizsgálta, kérte, hogy a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a fellebbezésben foglaltakat is vegye figyelembe.

A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában tartását kérték.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem a következők miatt nem alapos.

A perben eljáró bíróságok a peres felek előadásának, a kihallgatott tanúk vallomásának, valamint a becsatolt okirati bizonyítékok adatainak egymással való egybevetése, azok okszerű, logikai ellentmondástól mentes és a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően történt értékelése alapján megalapozottan

állapították meg a tényállást, annak felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban nincs mód.

Nem alapos ezért a felülvizsgálati kérelemnek az Mt. 3. §-ában foglalt együttműködési kötelezettség megsértésének megállapítására vonatkozó állítása, mert azt a peradatok nem támasztják alá.

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint ugyanis a felperesi jogelőd hosszabb ideje, 1997 óta volt a P. Szakszervezetének helyi tisztségviselője, amelyről a korábbi munkáltatói jogkörgyakorló (P. P. igazgató) tudomással bírt. Szakszervezeti tisztsége miatt a felperesi jogelődöt a vezetőségi ülésekre rendszeresen meghívták, és biztosították számára a jogszabályban előírt munkaidőkedvezményt is. Nincs jelentősége ezért annak, hogy a felmentést megelőzően utolsóként történt tisztségviselő választásról a szakszervezet vagy a felperesi jogelőd az alperest írásban értesítette-e, mivel e körben - az előbb kifejtettek szerint - ügydöntő jelentősége az intézményvezető tudomásának volt, és nem annak, hogy a szakszervezeti tisztségre utalás a személyi anyagban rögzítésre került-e. Ezért alaptalan a felülvizsgálati kérelemnek az a hivatkozása, hogy a felmentés jogellenessége a felperesi jogelőd előbbi mulasztásával (írásbeli értesítés hiánya) volt összefüggésben.

Az eljáró bíróságok a felmentés közlését megelőző munkáltatói tájékoztatással összefüggésben is helytállóan mellőzték a felperesi jogelőd terhére az együttműködési kötelezettség megsértésének megállapítását.

A perbeli adatokból a munkaügyi bíróság okszerűen következtetett arra, hogy a felperesi jogelőd, választott szakszervezeti tisztségének hosszabb idejű fennállása és annak a tantestület előtti közismertsége miatt alappal bízhatott abban, hogy munkajogi védelme az újonnan kinevezett intézményvezető előtt sem kérdéses; a munkáltató személyügyi nyilvántartásának adataival, annak esetleges hiányosságaival nyilvánvalóan nem számolhatott, mint ahogy - figyelemmel a munkáltatói intézkedés kibocsátásáig eltelt rövid időre - nem értékelhető az ő terhére a tanítási szünetben kinevezett intézményvezető felmentést megelőző tájékoztatásának és információ szerzésének hiányosságai sem. Ebből következően helytállóan fejtette ki a munkaügyi bíróság, hogy a közalkalmazotti jogviszony megszüntetésére vonatkozó szándék megismerése időpontjában fennálló váratlan helyzetben nem volt elvárható a felperesi jogelődtől annak közlése, hogy az Mt. 28. §-a szerint védelem illeti meg.

Az alperes fellebbezése az ügy eldöntése szempontjából lényeges olyan tény, körülményt nem tartalmazott, amely az elsőfokú ítélet megváltoztatását eredményezhette volna, ezért nem valósult meg

lényeges eljárási szabálysértés azzal, hogy a másodfokú bíróság külön részletezés nélkül helyes indokainál fogva hagyta helyben az elsőfokú ítéletet.

A kifejtettek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletnek ítéletnek azt a rendelkezését, amelyben a munkaügyi bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében helybenhagyta, hatályában fenntartotta, egyebekben nem érintette (a Pp. 275. § (3) bekezdés).

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperesek felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet ügyben még irányadó 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2010. szeptember 8.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika a tanács elnöke, Dr. Földényi Gyuláné s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő